

en Indtægt af 1,200 Kr.; det var det, jeg opnaaede ved den Skiften. En hel Del af det Martyrium, jeg havde, fik jeg af den Grund, at jeg netop hjalp og støttede de Arbejdere, som havde stemt paa mig, mod Overgreb. Jeg hjalp dem paa mange Maader, og derfor staa mine Venner og jeg os udmærket godt i Sakskeborging. Derfor tør vi med Glæde tage Kampen op med samtlige Socialdemokrater; naar de have Lyst til at komme, kunne de faa at vide, at de ikke alene have Patent paa Arbejdervenlighed eller Arbejderkærlighed. Vi staa os saa godt i vor Kreds, at selv om de Herrere skrivé nok saa meget i „Nakskov Socialdemokrat“, gør det slet intet Indtryk paa Arbejderne i Sakskeborgingkredsen. Jeg vil i det hele taget sige, at hvis de Herrere ville gaa den Vej, som De have sat paa Deres Program, at skabe bedre Kaar for Arbejderne, tror jeg, at de skulde bestræbe sig for at udsaa Had og Misundelse i en lidt mindre Grad, end de gøre det, thi jeg tror ikke, at der vokser andet end Had og Misundelse op igen af den Sæd, de udsaa. Jeg tror ikke, at vi komme frem ad denne Vej, men at der er en ganske anden Vej at gaa, nemlig at stræbe efter at opfylde alle de retfærdige Krav, som vi kunne opfylde over for Arbejderne. Jeg tror ogsaa, at det er det bedste Værn over for de Herrere Socialister. Derfor ere vi — Venstre — aldeles ikke bange for at tage en Kamp op med de Herrere, naar som helst de ønske det. Vi ønske ingen saadan Kamp, vi kunne saamænd godt paa mange Punkter gaa sammen. Men hvis de Herrere ønske det, tror jeg ikke, at Venstre-Reformpartiet er bange derfor, thi paa sit Program har det Retfærdighed ogsaa mod Arbejderne paa ethvert Punkt, hvor der er Trang dertil.

Formanden: Jeg skal afbryde Forhandlingen for i Aften.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 2 med samme Dagsorden som i Dag:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Mødet hævet Kl. 10.55.

17de Møde.

Fredag den 25de Oktober, Kl. 2.

Formanden: Jeg har at aabne Mødet med den sørgelige Efterretning, at Rigsdagsmand *Gustav Johansen* i Flensborg i Morges Kl. 9 er afgaaet ved Døden. Hans Minde vil i lange Tider leve i alle Danskes Hjerter.

[Medlemmerne sluttede sig til denne Udtalelse ved at rejse sig.]

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

Forhandlingen genoptoges.

Martin Olsen: Jeg skal først takke den højtærede Kultusminister for det Svar, han gav paa min Henvendelse angaaende, hvad der er foregaaet ved Begravelser, idet jeg i Svaret ser en Meddelelse om, at der fremtidig vil blive lovgivet paa dette Omraade, eller i alt Fald komme til at foreligge Forslag, saa at de Ulemper, der kunne klæbe ved en Begravelse, blive hævede. Den højtærede Kultusminister sagde jo, at Præsterne havde Ret til at afvise. Jeg er ikke ganske enig med ham heri. De have maaske en formel Ret efter Cirkulærets Ord, men ikke efter dets Aand. Men den højtærede Minister sagde, at der vilde komme Forslag frem om Brugen af Kirkerne, og at ligeledes Tvivlsspørgsmaalene om Forholdet ved Begravelser kunde blive henviste til Menighedsraadene. Jeg anser dette for et Fremskridt. Ligeledes behøvede den højtærede Minister et Forslag om Lovgivning om Jordefærd. Det er jo saaledes, at Lovene ikke komme kunstigt til Veje, men vokse ud af Udviklingen, og saaledes er det vel sagtens ogsaa her. Den højtærede Minister har vel indset, at der nu er en Tilstand, der kræver en Omordning af alle nu bestaaende Regler. Han

□